

Somogyvamos közigazgatási területére esik. (A község-határ éppen a két tó közötti gátnál van.) A helyszínelés napjáig az alsó tó és mőtárgyai teljesen elkészültek, a felső tónál az É-i gát, és a mederkotrás jelentős része készült el. Ebben a tóban sok helyen megmaradtak az eredeti fák, illetve tuskózást nem végeztek. A gátakon, a töltésben, és az elterített földben néhány őskori, és több római kori cserepet lehetett gyűjteni. A felső tó Ny-i medre É-i gátjának rézsújében egy római kori gödör metszete, a K-i meder fenekének ÉK-i csücskében egy ugyancsak római kori kemence(?) maradványai látszódtak.

Augusztus 31-én és szeptember 1-jén végeztük el a látható objektumok feltárását. A felszínen régészeti objektumok feltárása nem volt látható. A szántott rétegben több római kori kerámiatöredéket lehetett gyűjteni. Főleg a jól iszapolt, szürkére égetett típusok fordultak elő. A humuszolt terület Ny-i szélén őskori töredékek, köztük néhány kőpenge, vakaró és magkődarab is előkerült. A tó mellett É-on elterülő kukoricásban is lehetett cserepeket gyűjteni. A felső tó medrében húzott 4 kutatóárokban az első szemle idején megtalált 2 objektumon kívül újabb 2 gödröt találtunk. A tófenéken megnyesett többi felületen objektumra utaló nyom nem került elő. Az összesen 4 feltárható objektum közül három római kori, a kerámia alapján Kr. u. 2. századi, egy pedig a rézkori Balaton-Lasinja kultúra településéhez tartozott.

KÖLTŐ LÁSZLÓ

305. Pannonhalma határa

(Győr-Moson-Sopron megye) Ő, B, LT?, Ró, Kk, Kú
Településrendezési tervhez kapcsolódó örökségvédelmi hatástanulmány készítése során 2004. április 17-én és április 24-én terepbejárást végeztünk a város közigazgatási területén.

Attila utca (18. lelőhely): Késő középkori-kora újkori és őskori kerámiatöredékek mellett újkori cserepeket is találtunk. A lelőhely a vasút és az Attila utca közötti szántóföldön található.

Böröcki-dűlő II. (15. lelőhely): Az őskori lelőhely két oldalról a Pándzsa-patak által határolt ÉNy-DK-i irányban elnyújtott kiemelkedésen található.

Felső-hegy: A Felső-hegynek nevezett markáns kiemelkedésen és környékén három lelőhelyet is regisztráltunk. A kiemelkedésen és déli lejtőjén középkori-kora újkori kerámiatöredékek szétszórtan kerültek elő (21. lelőhely). A Felső-hegy Ny-i lejtőjén közvetlenül a Győr-ság felé vezető országút mellett a középkori-kora újkori kerámiatöredékeket nagyon elszórtan találtuk meg (22. lelőhely). A Felső-hegytől K-re található meredek hegyoldalon újabb középkori-kora újkori lelőhelyet határoztam meg (23. lelőhely).

Keskenyek (13. lelőhely): A lelőhely a Pándzsa-patak folyását kísérő magasabb felszínen található. Mintegy 500 m hosszan húzódik É-D-i irányban. Délen egy mar-

káns domb (Kishegy) zárja le. A domb tetején már csak szórványosan kerültek elő kerámiatöredékek. A nagy kiterjedésű római kori lelőhelyen belül két kisebb területen sűrűsödtek a leletek.

Kishegy alja (14. lelőhely): A lelőhely a Pándzsa jobb partján, a 13. lelőhelytől délre, egy enyhe kiemelkedésen található. Az őskori (kelta?), római kori leletek zöme a lelőhely DNy-i részén koncentrálódott.

Kispáskom (16. lelőhely): Felszíni telepnyom. A lelőhely a Pándzsa-patak K-i partján, ÉNy-DK-i irányban hosszan elnyúló dombvonulaton található. A késő bronzkori, késő középkori leletek a dombvonulat legmagasabb, ÉNy-i részén összpontosulnak.

Ravazdi út mellett (12. lelőhely): A lelőhely a Ravazd felé vezető országút Ny-i oldalán, a Pándzsa-patakot kiszárító magasabb dombvonulaton található. Délről egy kiszáradt patakmeder határolja. A patakmedren túl római lelőhely kezdődik (17. lelőhely). Szép számmal találtunk őskori, római kori és késő középkori leleteket. Cserepek mellett vassalakdarabok és vasolvadékok is kerültek elő, ez utóbbiak azonban egy kb. 100 m átmérőjű körön belül sűrűsödtek.

Sima-hegy alja (17. lelőhely): A lelőhely a ravazdi úttól É-ra, a Pándzsa-patak és egy kiszáradt patakmeder által közrezárt területen fekszik. A kiszáradt patakmeder választja el a 12. lelőhelytől. Római kori, bronzkori kerámiatöredékek rendkívül nagy mennyiségben hevertek a felszínen, köztük terra sigillatákat is gyűjtöttünk. Miután a leletek változatlan intenzitással az itt lévő halastó széléig megfigyelhetők voltak, ebből arra lehet következtetni, hogy a lelőhely Ny-i része a halastó kialakításakor elpusztult.

Szeszfőzde (20. lelőhely): A római kori, középkori lelőhely a Pándzsa-patak K-i oldalán, egy a Pándzsába futó hajdani patakmeder mellett található, lapos vizenyős helyen. Feltehető, hogy a lelőhely É felé a Szeszfőzde területére is kiterjed. Kapcsolata a nem messze található 13. lelőhellyel nem egyértelmű.

Vasútállomás mellett (19. lelőhely): Késő középkori-kora újkori (16–18. század) felszíni telepnyom. A lelőhely a vasútállomástól Ny-ra egy kisebb kiemelkedésen és környékén terül el.

Meglátogattuk a már ismert Pannonhalma 3. lelőhelyet is (*Kültelek 4. sz.; Halastavak*). Részben a helyszíni megfigyelések, részben Tomka Péter 2002-es helyszíni szemléje (XJM 22–2002.) alapján pontosítottuk a lelőhely kiterjedését. A lelőhely déli, Ravazd felé eső részét jártuk be, itt kizárólag késő középkori kerámiát találtunk.

TAKÁCS KÁROLY

306. Pápoc, Rába utca

(Vas megye) Ő, Á, Kk

2004. október 11–15. között a község belterületén, a Rába utcában a lefektetendő csatorna nyomvonalában leletmentést végeztünk, ami az utca egész hosszát érin-